

- sicut दापयामि a दा et दे; विप्; वेप्; germ. vet. *WAB* texere (*wibu, wab, wābumés*); gr. ὀφθαίνω.)
- c. आ spargere, objicere, offerre. MAH. 3.17341.: वर्षम् आवपतां श्रेष्ठं, वीजन् निवपतां वरम्; 3.105.: श्वभ्यश्च ... वयोभ्यश्चा "वपेद् भुवि (अन्नम्); v. praef. नि, निस्.
- c. उत् extollere, levare. RIGV. 1.16.11.
- c. नि deponere, offerre. MAN. 3.216.: न्युप्य पिण्डान्.
- c. निस् spargere, effundere, objicere, offerre. MAN. 3.214.: निर्वपेद् उदकम् भुवि; 6.5.: एतान् एव महायज्ञान् निर्वपेत्; 9.140.: मातुः प्रथमतः पिण्डान् निर्वपेत्. *Omissā cibum experimente voce.* MAN. 3.92.: शुनाश्च ... निर्वपेद् भुवि.
- c. प्र i. q. simpl. DR. 8.10.: शिरांसि पादरक्षाणां वीजवत् प्रवपन्.
- c. प्रति obserere, conserere, τροφ. ornare. RAGH. 17.23.: मौलिम् प्रत्युपुः पद्मरागेण.
- वपा f. medulla. R. Schl. I. 13.39.
- वपुष्मत् (a वपुस् s. मत, v. euph. r. 101^a.) formosus, pulcher. SU. 3.17. SA. 5.7.
- वपुस् n. (r. वप् s. उस्) corpus, forma, species. N. 13.52. 19.28. 24.42. 26.30. H. 3.13.
- वध् v. बध्.
- वम् 1. P. vomere. R. Schl. I. 28.26.: ववाम रुधिरम् भूरि; DEV. 2.58.: वेमुश्च केचिद् रुधिरम् (v. gr. 441.); DR. 5.20.: क्रोधविषं वमन्तौ. — वान्त qui vomuit. MAN. 5.144. (Lat. vomo, lith. wémju id., gr. ἐμέω, germ. vet. *wemmiu* polluo.)
- c. उत् evomere. N. 20.30.: विषम् ... मुखात् सततम् उद्धमन्.
- वय् 1. A. (गतौ) ire.
- वयम् nos (gr. 264.).
- वयस् n. (r. वय् s. अस्) 1) aetas, praesertim florens, integra aetas, adolescentia, juvenus. N. 1.11. SA. 1.4. RAGH. 3.70. 2) avis (v. वि). NALOD. 1.27. schol. (Cambro-brit. *aes* avis, nisi hoc a lat. *avis*, v. Pictet p. 60.)

वयस्य m. (a praec. s. य) amicus. UR. 50.3. SAK. 53.3. *infr.*

वर 10. P. A. वरयामि, °ये. 1) eligere. N. 4.30.: त्वां वरयिष्यामि; SA. 1.24.: ताम् ... न कश्चिद् वरयामास. *Cum 2. acc.* R. Schl. I. 1.48.: सहायं वरयामास मारीचिम्. *Cum locat. nominis abstracti.* N. 2.61.: तेषाम् अन्यतमन् देवम् पतित्वे वरयस्व; *cum dat.* R. Schl. I. 11.2.: तं विप्रं यज्ञाय वरयामास. 2) in matrimonium petere *aliquam ab aliquo*, c. 2. acc. R. Schl. I. 36.16.: ज्येष्ठाम् ... सुराः सर्वे शैलेन्द्रं वरयामासुः; MAH. 3.8571.: वरये त्वाम् ... लोपामुद्राम् प्रयच्छ मे. (Huc vel ad 2. वृ, quod correptum est e वर (v. gr. min. 12.), pertinent lat. volo, gr. βούλομαι, ἐράω, ἐραμαι. goth. *vil-ja* volo, praet. *vil-da*, *ga-val-ja* eligo, *wähle*; lith. *wálẽ* voluntas, *wéltju* malo, *wéltjimas* desiderium; russ. *vólju* volo, desidero, *vólja* voluntas, *volitelj* amator; *vybir-a-tj* eligere, *ič-br-a-tj* id., *vy-bor* electio; fortasse lith. *myliu* amo et russ. *miluju* misereor, mutato *v* in *m* sicut in lat. *melior*, v. वरीयस्.)

वर (r. वृ vel वर suff. अ) Adj. 1) eximius, egregius, praeclarus, excellens, insignis. N. 3.18.: वराङ्गनाः praeclarae feminae (cf. 12.61.: परमाङ्गना); Lass. 53.15.: वरात्सराः; IN. 5.45. SU. 4.11. 2) optimus, excellentissimus. MAH. 3.17341. 3) melior c. *abl.* MAH. 1.4030.: त्वम् एवै 'कः शताद् अपि वरः सुतः. *Subst. n.* melius, in *locutionibus ut* वरम् मृत्युर् ना 'कीर्तिः melius (est) mors non infamia = melior est mors infamia (UP. 13.): वरम् प्राणत्यागो नच पिशुनवादेष्ु अभिरतिः. HIT. 31.9. 10.15.16.17.18. — *Subst. m.* 1) electio. 2) beneficium, donum, munus electum, a deo vel Brahmano impertitum vel impertiendum. SU. 1.18. SA. 6.39.40. *Etiam masc.* SU. 1.28. 3) vir (elector conjugis). SA. 1.28. (Hib. *fear* Adj. «good», Subst. «a man, husband», lat. *vir*, goth. *vair* id. (Them. *vaira*), debilitato *a* in *i*, praefixo *a* secundum generalem regulam, v. gr. comp. 82.; lith. *vyra-s* id.)

वरवर्णिनी f. (a वरवर्ण - वर + वर्ण - suff. इन् cum